ANY I — DISSABTE, 9 MAIG 1931 — NUM. 12

La Veu de la Comarca

Redacció i Administració:
Angel Guimerà, 6
VENDRELL

SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, 1'50 ptes. trimestre
Fora, 1'75 :: Extranger, 2'50
Número solt, 15 cts.- Atrassat, 20

El que molts no volen veure

Els lamentables fets ocorreguts el passat divendres a la Plaça de la Repùblica de Barcelona,—¿perquè no dir-ne com abans Sant Jaume, nom que no té res de monárquic, i que ha subsistit al de Plaça de la Constitució que duia?—son un toc d'atenció per les persones desaprensives, i que en mig dels aconteixements històrics que estem vivint, no volem donar evidència i importància a la propaganda comunista que es comença a desenrotllar per tot Espanya i que té els punts de concentració mes importants en Barcelona, Sevilla i Bilbao.

Les persones que tancaven els ulls a la realitat, dientnos que'ls comunistes a Espanya, no son més que quatre, sense mes trascendència que uns quants crits i unes banderes vermelles, forçosament tindran que rendir-se davant l'evidència i confesar els seus errors al reconeixer que, avui com avui, els comunistes en nostre país, sino tant considerables com els de Alemània o Nordamèrica, son ja un element perturbador de l'ordre, i que en jornades com les del primer de Maig, donen lloc a disturbis, que en cap sentit podem tolerar les persones aimants de l'ordre i per tant de la vertadera llibertat, que és la que mai pot consentir que en mig d'una manifestació es disparin uns tirs que, segons versions oficials, no s'ha sapigut encara d'on sortien o bé imposar-se en fer tremolar en el balcó de la Generalitat, la bandera comunista, coses que de tindre lloc en una Dictadura exaltarien als mes timorats i que avui acceptem com a llogic i natural, el que les pretenguin les mateixes persones que clamen en favor d'aquella llibertat, que comencen per no reconeixer ells mateixos.

Es precís que contra aquests absurdes s'aixequin les persones d'ordre, formant un front comù quina ùnica misió sigui defensar les institucions fonamentals d'ordre, propietat, religió i família que es troben avui en veritable perill, si no procuren aquelles que en les futures Constituients, tinguin el seu seient personalitats destacades, que defensin contra tot perill aquests principis esencials en tota Societat.

L'altre perill, que tampoc sembla vulgui donar-li importància ningù, és la petició formulada per el tristement célebre Lleó Trotzky al President de la Generalitat Catalana, i al Govern Provisional de la Repùblica, per a poguer residir en Espanya i especialment al primer per a establir-se en qualque ciutat de Catalunya. En Maciá, malgrat haver declarat als periodistes el criteri seu i del Govern de la Generalitat que presideix, d'acollir favorablement als desterrats polítics, ha declinat el donar resposta a la petició formulada, trametentla a Madrid, on, donada la seva importància han aplaçat per a mes endavant la solució. El Ministre d'Estat a preguntes dels periodistes ha dit, és criteri del Govern trabar relacions amb Rusia, i que essent el seu nord esencialment lliberal, creu ha d'estar-se be amb tots els països del món, i per tant no veu inconvenient en que es permeti la entrada de Trotzky a Espanya. Es a dir, unir als que ja tenim, un altre perill comunista, i que brindem a quantes persones no vulguin donar encara crédit a la existència d'aquell.

El problema de l'atur forçós

Es indubtable l'existència de tal problema, d'una vital importància, i un dels mes greus que ha trobat en el el seu afer el Govern Provisional de la República. El grandiós nombre de persones que es troben sense feina, no és mal propi de nostre país, sino de tot el món degut a la formidable crisis económica per que travessa i que dona un contigent nombrós de obrers en atur forçós entregats a la més espantosa misèria. Aixís tenim el cas d'Alemània, França, Anglaterra, Nordamèrica etc. on es calculen per milions els obrers que es troben en vaga forçosa.

Empró si té importància el problema de l'atur forçós, també en té no menys, l'agrari, que sembla estigui oblidat per tots malgrat la seva solució, sigui una de les mides que mes ha d'influir en la disminució—per cert molt notable—del primer. El nombre de persones que abandonen el cultiu de les terres canviant llur feina per qualsevulga de la ciutat —quasi sempre convertida en rés, al arribar a esser-hi—té dugues consequències: abandonar el cultiu del camp i favorir la crisis agrícola, i augmentar, per altra banda, el ja per sí gros contigent nombre de obrers que en totes les ciutats es troben sense treball. Per aixó quantes mides es dictin en aquest sentit, evitant aquesta corrent inmigratòria, trobarà l' aplauso de tothom, i per lograrho l'unic i positiu sería evitar les trabes que pesen sobre el camp, suprimint-les, procurant al contrari donar al pagés les máximes garantíes en el seu afer, amb la creació de nous segurs, establiment de certs premis, i comoditats per a les persones que a ell dediquen llur activitat, no sentint la necesitat del viure de la ciutat i molt menys abandonin el cultiu de la terra, per mor d'una mala collita, agravada per uns impostos injustos a canvi d'un quimèric treball en la metròpolis, que les més de les vegades es converteix, en un nombre de famílies reduides a la misèria, que no van sinó a engroixir el ja grandiós de les sense feines, ni medis materials de vida.

Es doncs precís, acabar el mal, tallant per l'arrel, retornant a les famílies a llurs punts de procedència, les que son del camp al camp, les de l'ofici, al seu treball, tot favorint, que sigui l'Estat qui ho fasi, en lloc de crear subsidis, que mes que aliviar semblen una caritat indignant per a tota persona que té dues mans per a treballar, i allavores les que vertaderament no tinguin feina, i les persones perturbadores de l' ordre, els profesionals dels disturbis, quedaran al descovert, els uns per a que trobin l'ampar que els hi porti la feina i els altres, per a la pròpia vergonya i escarni de tots, que al veures descoverts i sense la màscara de l'afluència de persones, hauran de fugir amb llur covardia.

Siguin doncs les primeres mides per el camp i per el pagés, el que's lleva a punta de dia i fins a la posta de sol treballa la terra, que trobi en el seu treball la justa recompensa i no l'inconvenient d' uns impostos i unes trabes arbitràries, per no dir injustes, i llavors aquest no abandonarà la terra, i el camp donarà fruits, i les ciutats no es veuran invadides de gent sense feina, i aquest nombre que avui espanta, i que dona la sensació d'esser un problema paorós, quedarà molt reduit, molt clar, tant, que no serà gaire dificil trobar-hi una solució.

A. HERNÁN

L'actitut de Tortosa i llur comarca

«Heraldo de Tortosa» publica un article titulat «Som tortosins!!!» en el qual, entre altres coses, es diu el següent:

«Ha llegado la hora de decir bien claro y bien fuerte: ¡¡Somos tortosinos y sólo tortosinos!!

Nosotros los tortosinos no queremos de ninguna manera que a la fuerza se nos obligue a pertenecer a una u otra región de la nueva estructuración que nos pudiera dar el Estado español. No somos una comarca conquistada ni invadida por nadie; tenemos nuestra personalidad dentro y fuera de Cataluña, dentro y fuera de Aragón, y nunca la perderemos voluntariamente. Y aquel que a la fuerza nos anexe sentirá siempre en su interior una inquietud.

Todos los pueblos de esta comarca, desde la Roca Fallalera al mar y desde el Convento de Benifosá als Colls de Balaguer, deben de preocuparse de su libertad, y creo que Tortosa es la más indicada para levantar la bandera comarcal, y al grito de ¡¡somos tortosinos y sólo tortosinos!!, reunir a todos los representantes de estos pueblos y hacer nuestro Estatuto, tener preparada nuestra petición fuera del Estatuto que pueda presentar Cataluña, con la que nada tenemos a ver, ya que aún no estamos catalanizados ni hemos querido perder nuestra personalidad de tortosinos, a la que nos aferramos ahora más que nunca; hagamos nuestro Estatuto, el Estatuto de la comarca tortosina, para presentarlo a las Cortes constituyentes, y abstengámonos, estos pueblos de la comarca de tomar parte en la formación del Estatuto de cualquier región, que no puede responder nunca a nuestras necesidades, sentimientos y realidades, ya que claramente se ve que si ellas obtienen sus libertades, tienen la intención de hacernos prisioneros.

Ya que Barcelona no ha tenido reparo en poner en peligro las libertades de Cataluña, portándose como se porta, ya que no les guia ningún otro fin que el suyo, los habitantes de la comarca tortosina no hemos de sentir escrúpulos de nada y alzar el grito de ¡¡¡somos tortosinos y solo tortosinos!!!»

La propaganda comunista a Espanya

Instruccions del comité de la III Internacional als delegats enviats a Espanya

En la capital d'Itàlia, «L'Osservatore Romano» publica el següent telegrama de Varsòvia:

«El comité Central de la III Internacional s'ocupa cotidianament dels aconteixements espanyols. En una de les resolucions darrerament aprobades, es diu que la situació actual d'Espanya és la mateixa Rúsia en l'any 1917, que acabà amb la victòria comunista, Per això el partit comunista en Espanya deu usar els mateixos métodes que quan provocaren en Rúsia la revolució bolcheviqui.

En aquest sentit, el Comité de la central de la III Internacional ha enviat instruccions especials i agents a Espanya que tenen la missió primera de crear nuclis comunistes entre obrers, pagesos, soldats i mariners, i disgregar per damunt de tot l'Excèrcit i la marina. Per lograr-ho deuen difondrer entre'ls mariners i soldats les idees antimilitaristes que produeixen el desacat als superiors i la desobediència a les ordres.»

La setmana política

El Govern ha donat ja a coneixer els seus punts de vista respecte al problema electoral. Després de la nota oficiosa del Consell de Ministres, celebrat fa uns dies, sabem perfectament les linees generals del decret sobre la convocatòria de les Corts Constituients.

Clar és que en bons principis de Dret, ço que fá el Govern és inadmisible. Modificar perque si la llei electoral vigent en el que respecta a l' edat de votar, circunscripcions, votacions, eligibilitat, verificacions de acta, és a dir tots els punts esencials del procediment electoral, no és sino l'exercici d'una Dictadura que supera a la del General Primo de Rivera, quan ens va escandalitzar volguent fer una constitució per després sometre-la al referendum.

Estem en molts punts d'acord amb l'orientació del Govern, però adoptar aquestes mides unilateralment el Poder públic és, repetim, exercir una funció dictatorial, com la que estem vivint des de el dia 15 d'Abril.

Però la política és art de realitats i la realitat és que anem a unes eleccions, amb el métode i procediments declarats per el Govern el dia 21 de Juny i que aquestes eleccions seran per una Asemblea constituient, és a dir per una Asemblea en la que s'ha de decidir el pervindre d'Espanya i en la han de plantejar-se i resoldre tots els problemes de l'organització de l'Estat en tots els seus aspectes hipotecant el pervindrer.

Davant això les clases dretanes deuen pensar que no és licit abstendre's, i cal anar les urnes, doncs en aquestes eleccions es deu esbrinar si Espanya és socialista o conservadora, si la revolució ha sigut solsament política o ha d'esser també social. Això ha de resoldre's, i del sistema que s'adopti sortirà l'estructura i modalitats de la futura Constitució. ¿Creu ningú que pot abandonar-se el camp socialista? Perque encara que vegem avui actuar al senyor Prieto com a Ministre, no podem creure que el socialisme sigui això. El senyor Prieto és Ministre en moments de transacció i en Govern de coalició. Emprò un Gavinet socialista seria cosa molt diferenta. A proposit d' això no deuen formar-se ilusions les classes dretanes siguin monàrquiques o republicanes.

Ara bé: Resolt que la lluita electoral sigui per circunscripcions és precis pensar en que ja no son prou els elements individuals, com era suficient en els districtes. Per a la lluita electoral en circunscripcions és precis l'organització de parlits. El Govern aixis ho compren i per això aprofita aquests mesos de desorganització per a apresurar la lluita, i com además encara viu en lluna de mel i això li permet no desfer en els comicis la conjunció republicana-socialista, el seu triomf serà positiu i crescut.

A nosaltres no deu importar-nos el nombre, lo que si hi ha que procurar és que a les Constituients hi vagin Diputats impregnats dels principis fonamentals de Pátria, Religió, Ordre, Familia, Propietat; i Diputats que no siguin vots numèrics, sino homes d'autoritat i paraula. Una cantitat que sapiga exposar idees, articular-les, defensar-les i sistematizar les.

I aquesta cantitat ha de sortir d' una organització col lectiva. Es precis que tal organització, acumuli, estudii i llenci. La propaganda ha d' ésser intensa lo mateix la oral que la escrita.

¿No els sembla a les clases dretanes a qui ens dirigim i per quins escrivim, que no hi ha un minut a perdre? Pensin que el país viu moments critics i requereix l'esforç de tots.

JOANET

BIBLIOGRAFIA

La festa de l'Espiga

Elegantment imprés per la Impremta Ramon d'aquesta vila, hem rebut un exemplar signat per llur autor, d'aqueixa obreta, que sigué estrenada el dia primer de Maig, en la «Vetllada musical-escènica», organitzada per la societat coral «La Lira Vendrellenca», representant-se tarda i nit, al Teatre Tívoli.

No creiem esser nosaltres els mes indicats per a fer la crítica del llibre, degut als llaços d'amistat i companyerisme que'ns uneixen amb llur autor, nostre bon amic i compatrici, l' escriptor i poeta vendrellenc En Valentí Carné. Però deixant a part l'amistat i simpatia, que sentim envers al benvolgut amic, i entenent cumplir un deure professional, volem emetre nostre judici, encara que somerament, sobre l'obreta que'ns ocupa, ja que, com molt be diu aquell célebre cantar que en el pròleg de sa famosa novel'la «Pequeñeces», cita el P. Coloma:

«El amigo verdadero
debe ser como la sangre
que acude siempre a la herida
sin esperar que la llamen»,

aixís mateix nosaltres entenem que tenim de fer-ho avui, en la present ocasió, que és quan millor podem servir, fent justícia per damunt de tot, al bon amic i company nostre.

Apuest quadret líric-dramàtic al que ha posat música molt inspirada i adequada el reputat mestre En Joan Ivern, està escrit sens pretensions de cap mena, puig no és més que una improvització, mancada de inspiració i de mérits literaris, com diu llur autor en l' endressa que fa als elements artístics, que composen la secció teatral de «La Lira Vendrellenca» que la representà, cumplint l'encárrec del mestre En Joan Ivern, que li pregà fes la lletra per a un número musical, per a poguer-lo cantar les distingides senyoretes que pendrien part en la vetllada que dita entitat coral estava organitzant.

I aixís fou. En dos o tres dies, escrigué l'amic Carné el llibret de tota l'obra, entregant-la al mestre Ivern, qui hi posà la música, que resulta molt apropiada i d'un caire ben popular, agradant moltíssim al nombrós públic que assistí a les dugues representacions del dia de l'estrena.

Sens frasses retumbants, ni conceptes empalagosos, tota la obreta està escrita amb senzillesa, però amb galanura de forma, amb concissió i justesa, tal com ens te acostumats l' autor, en tots quants treballs literaris dona a llum, distingint-se, més que'n res més, per la seva naturalitat.

I aixís sols s'explica que agradés tant, puig además d' esser senzilla, no's feu gens pesada, alternant amb sos passatges sentimentals, alguns de comics, amb xistus de bona llei.

En resum, sigué com un plat de cargols, que per si sols valen ben poca cosa, però que amb la salsa que hi posà el mestre Ivern, i els amaniments que hi portaren tots els executants, que ho feren tots ells acuradament, juntament amb aquell estol de xamoses i boniques nenes, que simbolitzaven les nostres nenes, la nena del Vendrell, que tan de renom ha donat sempre a la vila nostrada, resultà un plat exquisit, com ho provà el que en volguessin més, ja que's tingué de repetir tota la part musical de l'obra, que formen tres números seguits que son: «El cant dels segadors»; la sardana «La dansa del poble», que resultà de gran efecte, puig que mentres la cantava el tenor solista senyor Urgell, algunes parelles la puntejaven i les altres evolucionaven al mateix ritme de la dansa; i per fi «Les parelles d' enamorats», que també totes anaven evolucionant, que tingueren de repetir tot plegat, tant a la tarda com a la nit, resultant en conjunt una festa simpàtica i agradosa.

La dansa del poble

SARDANA (*)

(Música del mestre En Joan Ivern)

Es la dansa catalana
de cap altra la millor;
és garlanda que s'eixampla
com esclat de germanor.
Es bell signe de noblesa,
de bondat i sentiment;
hi cap dins de sa rodona
aixi el dèbil que'l potent.
Al compás de la tenora
van donant-se tots les mans;
no hi ha mai cap privilegi
puig hi caben xics i grans.
Es nostra ànima que vibra
constantment en nostre cor;
va passant d'una mà a l'altra
sens deixar-hi cap rencor.

* * *

Es la dansa, la sardana,
que tothom la pot ballar;
el ball típic de la terra
que jamai no morirà.
Amb la musca barretina
que'ls fadrins porten al cap,
la sardana és el emblema
del gai poble català.
No hi ha terra més ufana
com de l'Ebre al Pirineu;
no veureu un pam de terra
que no sigui de conreu.
Es senyal que'ls fills del poble
son aimants tots del treball;
que tots ells ensems treballen
tan al camp com a ciutat.

* * *

La sardana és una dansa
que devem tots estimar;
deu aimar-la amb tota l'anima
qui vol ser bon català.

VALENTÍ CARNÉ

(*) De «La festa de l'espiga», quadret líric-dramátic, estrenat el dia primer de Maig al Teatre Tívoli, en la vetllada organitzada per la societat coral «La Lira Vendrellenca».

SEGURS
Vida-Accidents-Incendis
Josep Olivé
BAIXADA, NÚM. 4

En Abril de 1931

Ford

ha entregat el cotxe

Nº 20.000.000

LA MILLOR GARANTIA DELS SEUS PRODUCTES

Agència Oficial pel Vendrell i Comarca

Saló d' Exposició Oficines i Vendes: Dr. Robert, 42

Tallers: Ferrocarril, 3

Telèfon número 5

Indult i amnistia

El ministre de la Guerra per llur ordre de 18 del passat Abril aplicant el decret del dia 14 del mateix mes, promulgat per la República, concedeix indult als mossos que no passaren la revista anyal o se separaren sens permís de sa residència militar, així com als fugitius i desertors, senyalant el termini de sis mesos per a solicitar-lo els que resideixen a Espanya i el d'un any a aquells residents al extranger, quines disposicions es completen amb el decret de 25 del mateix mes d'Abril, pel qual els desertors sols queden obligats a prestar servei si'ls individus del seu reemplaç continuen en files, passant a la situació militar de llurs companys, sens necessitat d'incorporar-se, si és que'ls mateixos estan llicenciats.

Tals ventatges no tenen precedents, aconsellant les utilitzin quants es trobin en condicions de beneficiar-se amb elles.

Biblioteca Popular

El resultat estadístic del mes d'Abril a la Biblioteca, és com segueix:

Llegidors que han concorregut a la Biblioteca: 1.102; 205 homes, 250 dones, 647 infants.

Llibres llegits: 1 548 en total; 161, de caracter general; 140, de Literatura; 34, de Dret i Ciències socials; 31, de Belles Arts; 30, de Història i Geografia; 13, de Ciències aplicades; 3, de Religió; 6, de Filologia; 3, de Ciències pures; 1 122 de la secció infantil.

Total de llegidors de revistes i periòdics: 176. Llegidores: 97.

Llegidors a domicili: 540; 97 homes, 273 dones, 170 infants.

Llibres deixats: 588; 313, de Literatura; 56, de Ciències aplicades; 45, de Història i Geografia; 16, de Dret i Ciències socials; 15, de caracter general; 10, de Belles Arts; 7, Filologia 5, de Filosofia; 2, de Religió; 1, de Ciències pures; 118 de la secció infantil,

Nous llegidors inscrits al prèstec: 6

ESPECTACLES

Una festa simpàtica

Degut a la premura del temps, no'ns sigué possible publicar la setmana passada, la ressenya de la «Selecta Vetllada», que tingué lloc al Teatre Tívoli, tarda i nit del dia primer de Maig, organitzada per la societat coral «La Lira Vendrellenca», que resultà una festa molt hermosa i altament simpática, ja que tots els elements que en ella hi prengueren part, eren tots elements vilatans, tant autors com executants, constituïnt el «clou» de dit espectacle l'estrena del quadret líric-dramàtic «La Festa de l'Espiga», fet exprofés per a dit acte, per nostres compatricis En Valentí Carné i En Joan Ivern. Dita obreta, que no és més que un apropòsit, és senzilleta i escrita sense petulància, assolint un èxit franc i falaguer, tenint-se de repetir, tant a la tarda com a la nit, tota sencera la part musical de que consta l'obra, escoltant al final xardorosos aplaudiments, tots els executants que en ella hi prengueren part, essent demanats els autors, tarda i nit. Res, un èxit, un vertader èxit, amb totes les campanilles. Per molts anys, per a tots.

No pot negar-se que la societat coral «La Lira», compta amb elements més que suficients, i que quan vol fer una cosa, la fa i la fa bé. Nostra enhorabona.

A més de l'estrena de l'esmentat apropòsit, formaren part del programa diferents números, que resultaren tots ells del gust del nombrós públic que omplenava el local, executant dugues peces l'aplaudit «Quintet Ivern», abans de comensar les dugues parts, en que estava dividida la funció, vegent-se cada vegada molt aplaudit. El coro «La Lira», cantà la sardana «Montserrat», l'estrena de «La Vetlla dels Conjurats» i la popular composició de Clavé «Els Xiquets de Valls», que feia molts anys que no s'havien cantat a vila, que'ls hi sortiren molt ajustats, siguent molt aplaudits.

La senyoreta Teresa Ciuró, que sigué una de les intérpretes de «La Festa de l'Espiga», cantà, sola, la cançoneta «Rosa de bardiça», i acompanyada per totes les demés senyoretes del coro, «La Belenguera», que tingueren de repetir en totes dugues funcions.

La senyoreta Rosa Gestí i el jove Jaume Carbonell, feren passar un bon ratet en la representació del xistós diàleg, d'En Manuel Folch i Torres, «Extrems que's toquen», que fou molt celebrat.

Altre dels elements que formaven part integrant de la vetllada, foren els senyors Urgell, Escoda i Romeu, que junts i per separat, formaren diferents números del programa, cantant el primer, además de la sardana «La dansa del poble», que puntejen les parelles en «La Festa de l'Espiga», el nou himne català «El Cant del Poble»; junt amb el senyor Romeu, el duo de tenor i barfton de «Marina»; i aquests dos, junt amb el senyor Escoda, el tercet «Retorn dels Emigrants»; cantant a més el senyor Romeu l'ària de *La chimarra*, de «La Boheme», siguent tots ells molt aplaudits, vegent-se obligats a repetir el número del duo de «Marina».

I ja no queda per a ressenyar res més que'l número més còmic, que'l feren la senyoreta Rosa Toldrà i el senyor Enric Solé, que's presentaren vestits com a dos nens xics, cantant el primer couplet escrit en català, «La Font del Xirineu», amb una gràcia inimitable, com vertaders artistes consumats, que'ls valgué grans aplaudiments, tenint-lo de repetir en totes dugues representacions.

Poden quedar satisfets, doncs, els organitzadors de tan hermosa i simpàtica festa, així com tots els elements que hi prestaren son concurs, ja que sigué un acte de germanor i companyonia, poguent afegir-hi la nostra més coral i sincera felicitació, a les moltes que hauran ja rebut, sens dubte.

I fins una altra.

CRÓNICA LOCAL

NOVES

En cumpliment del decret de 25 d'Abril últim, la Junta municipal del Cens ha designat els veïns, que avui i demà constituiran els tribunals dels quatre col·legis electorals d'aquesta vila i que han de procedir a la rectificació del Cens electoral.

Tots els vilatans, majors de vint-i-tres anys, tenen dret a ésser inclosos a les llistes electorals i deu solicitar-ho, cada u, al tribunal de la secció on li correspongui estar incluit.

❖ ❖ ❖

Ha sigut senyalada per a la segona quinzena d'aquest mes, la celebració de l'enllás del nostre bon amic Jaume Rovira Romeu amb la distingida senyoreta Josefina Ribas Palau.

CAMIONS CHEVROLET COTXES

Representant exclussiu pels Partits Judicials de
VILAFRANCA, VILANOVA I VENDRELL
JOSEP MARTÍ BERTRÁN
Rbla. Nostra Dona, 4-Teléfon 55 A-B
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Sub-agent per Vendrell
MIQUEL RIBAS
Doctor Robert, 52 - Telèfon número 45
VENDRELL

tenen el gust de saludar a tota la comarca i oferir-los-hi el

Nou Camió CHEVROLET

2 tones, de 4 metres entre ejes

DIFERENCIAL MES REFORÇAT
NOU EMBRAGUE
EJES EL 100x100 MES FORTS
DOBLE CARDAN

Llantes d'aro
6 frenos potents d'expansió interna
Ejes davanters i pibots mes forts
Rodes bassones en neumàtics 30x5 (R.)

SOLS EL "CHEVROLET" TE EL FORMOS MOTOR "CHEVROLET"

No compri sens abans veure'l i provar-lo

FACILITATS DE PAGAMENT

RECANVI PER TOTS ELS TIPUS I MODELS

Dijous, dia 14: FESTA DE LA ASCENCIÓ

Gran Exposició de Neveres

de la acreditada marca "ICEBERG"

Ferreteria Vidua de Daniel Socias

Sant Agustí, n.º 21 **TARRAGONA** Preus marcats en els aparadors

A les nombroses felicitacions que amb aital motiu està rebent la novella parella i llurs famílies, ens és molt grat ajuntar-hi la nostra mes sincera.

❖❖❖

TAXIS "MANOI"

TELÉFON-19

❖❖❖

Ha sigut nomenat comissari delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya a Tarragona, el president de la ex-Diputació provincial, nostre distingit amic En Ramon Nogués Biset i adjunts els senyors En Doménec Piñana Tortosa i En Josep Andreu Abelló.

❖❖❖

Dimecres d'aquesta setmana, entre una i dues de la tarda, després d'una forta tronada, comensà a ploure fort, caient algunes pedres barrejades amb l'aigua, que afortunadament no causaren cap dany a les vinyes.

Al cap de mitja hora ja estava seré, lluint altra volta un sol esplèndit.

❖❖❖

Abans d'ahir sigué descobert dins d'una bassa de darrera el magatzem de cal Alegret de la carretera de Santa Oliva, el cadavre del veí d'aquesta vila, Pere Sendra Guasch, de 67 anys, que des de'l diumenge passat faltava de sa casa.

Avisat el Jutjat d'instrucció, va personar-se al lloc del succés, procedint al alçament del cadavre i ordenant son trasllat al dipòsit del cementiri.

❖❖❖

La benéfica associació, Caritat Cristiana, ha repartit durant els mesos de Gener, Febrer i Març, entre'ls malalts pobres de la parròquia, 86 bonos de pà, 113 de gallina, 212 de llet, 11 de comestibles i 1 en metàlic. Important en conjunt 437 pessetes.

❖❖❖

Dimecres d'aquesta setmana, sigué víctima d'un accident el nostre particular amic, en Joan Vidal Xambó, veí d'aquesta vila.

A les cinc del matí, conduint el seu camió carregat de peix es dirigia a Barcelona, quan en arribar al lloc conegut per «Hostal Nou», del terme de Gavà, a causa de falsa maniobra topà contra un arbre, produint-se greus ferides al peu dret i fortes contusions al cos, quedant el cotxe estellat. Conduit a Gavà, li practicà la primera cura el metge senyor Vizcarri, essent després traslladat a la clínica del Dr. Fargas, on sigué operat pel Dr. Tries, que tingué d'amputar-li el peu.

Lamentem molt de veres l'accident i desitjem a l'amic pacient un prompte restabliment.

❖❖❖

La setmana vinent, son alguns els agricultors d'aquesta comarca que's trasllladaran a Barcelona per a assistir al Certamen, que durant els dies 10 al 17 dels corrents, es celebrarà al Palau d'Agricultura (Montjuich), organitzat per el Foment Nacional de Horticultura.

❖❖❖

Per a el jove Anton Aixalà Casas ha sigut demanada la mà de la xamosa senyoreta Maria Martorell Carreras, filla del nostre particular amic i acreditat industrial d'aquesta vila, Isidre Martorell Gomis.

Rebin els novells promesos i llurs famílies nostra en-hora bona.

❖❖❖

Dimecres passat, dos desconeguts entraren a la sastreria d'en Francesc Escofet, demanant un retall de roba per arreglar una coverta del cotxe en que viatjaven. Quan el fill del senyor Escofet, menor de edat, entrà al vetlladò en busca del retall, els fingits compradors s'apoderaren de dos cortes-traje, valorats en 140 pessetes, desapareixent tranquilament.

❖❖❖

Dijous vinent, diada de La Asenció del Senyor, a les deu, de la nit, en el Centre Vendrellenc tindrà lloc un ball de societat, quin programa correrà a càriec del renombrat quintet «Dancing Jaz».

❖❖❖

«Centre Vendrellenc».—Programa per a demà diumenge, tarda i nit: Estrena de la superproducció «El Valiente», per Joan Torena; la pel·lícula deportiva «De padres a hijos», completant el programa la interessant revista «Diario Metro» i la cinta còmica «Un marido postizo».

Dilluns, tarda: Sessió Vermouth, amb la repris de la gran producció «Sueño de Amor», una «Revista» i una «Cómica».

❖❖❖

«Tívoli Vendrellenc».—Programa de cine per avui nit i demà tarda i nit: Estreno de la interessant producció sonora «Así es la vida», completament parlada i cantada en espanyol; gran éxit de la producció dramàtica «Flores de Pasión»; completant el programa la sempre interessant revista «Actualidades Gaumont» i la cinta de dibuixos sonors «La Dansa Macabra».

Dilluns, tarda: Sessió Vermouth, amb la formosa comèdia «Bésame», la revista «Actualidades Gaumont» i la còmica «Cosas del cariño».

❖❖❖

Registre Civil

Naixements: Marina Almirall Rull, Mar, 85.

Defuncions: cap.

Matrimonis: Pere Esvertit Cañís amb Antonia Rafecas Olivé; Toribi Vives Ventura amb Dolors Marcé Mercadé.

IMPREMTA RAMÓN - VENDRELL

Jaume Agustí Quintana

CONTRACTISTA D' OBRES

CONSTRUCCIONS
DE CIMENT ARMAT
EDIFICIS - FABRIQUES
OBRES PUBLIQUES
URBANITZACIONS - PARCS
PAVIMENTATS - REPARACIONS
I TOTA MENA DE TREBALLS SIMILARS

DEMANEU PRESSUPOSTOS

ARAGÓ, 222
TELÉFON, 11966

Barcelona

BIBLIOTECA DEL HOME DE NEGOCIS MODERN

EL MES COMPLERT QUE S'HA PUBLICAT EN OBRES DE TECNICA COMERCIAL

Dirigida per els coneguts professors

RAFEL BORI I JOSEP GARDO

Consta de 15 tomos i es ven al comptat i a plaços

Demaneu detalls i condicions a

Josep Montesó, editor

Aribau, 204. - BARCELONA

La Festa de l'Espiga

Quadret líric-dramàtic en un acte, en prosa i vers

ORIGINAL DE

VALENTÍ CARNÉ

i música del Mestre

JOAN IVERN

Estrenat en el Teatre Tívoli Vendrellenc, tarda i nit, del dia primer de Maig de 1931, per la secció d'aficionats de «La Lira Vendrellenca».

PREU: 50 CÉNTIMS

LLIBRERIA I PAPERERIA
Salmerón, 11
VENDRELL

LLIBRERIA CATALONIA
P. Catalunya, 17
BARCELONA

Joan A. Pamias Castellá

Advocat

ALI-BEY, 3 PRAL.
TELÉFON 50238

Barcelona